

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012679
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012679.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného O. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 15.12.2020, č.k. 6T/88/2020 - 794, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.2.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. N., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 15.12.2020, č.k. 6T/88/2020 - 794 obžalovaného O. N. uznal za vinného, že

od presne nezisteného času, najmenej však od mesiaca august 2019 až do 19:55 hod. dňa 09.06.2020 si neoprávnene od neznámych osôb zadovážoval konope (marihuanu) a metamfetamín (pervitín), ktorý v rozpore so zákonom prechovával v mieste svojho bydliska na ulici S. XX, H., ako aj na iných miestach, kde sa zdržiaval, následne takto získaný metamfetamín (pervitín) v mieste svojho bydliska, ako aj na iných miestach v okrese Trnava, predával, a to najmenej osobe G. W., A. W., L. G., O. O., D. V., pričom dňa 09.06.2020 mu bolo v rámci osobnej prehliadky zaistené

- časť celofánového vrečka s obsahom zelenej rastlinnej sušiny - konope s hmotnosťou 126 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,6 % hmotnostných, obsahujúce 18 mg THC

- USB kľúč s obsahom ružového kryštalického materiálu s hmotnosťou 78 mg s priemernou koncentráciou 74,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 58 mg absolútneho metamfetamínu

- injekčná striekačka s obsahom béžového kryštalického materiálu s hmotnosťou 939 mg s priemernou koncentráciou 43,2 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 406 mg absolútneho metamfetamínu

kde na čiernom trhu omamných a psychotropných látok Slovenskej republiky pre Trnavský kraj v 2. kalendárnom štvrťroku 2020 hodnota psychotropnej látky metamfetamín o celkovej hmotnosti 1017 mg neprevyšuje 62,037 Eur, a hodnota omamnej látky konope o hmotnosti 126 mg neprevyšuje 1,89 Eur, pričom tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle toho istého zákona do I. skupiny omamných látok, a metamfetamín je zaradený v zmysle toho istého zákona do II. skupiny psychotropných látok, teda neoprávnene si zadovážil a prechovával omamnú a psychotropnú látku, predal psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách, čím spáchal obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák.

Za to sa bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa

§ 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci: mobilného telefónu zn. SONY Ericson, čiernej farby, IMEI:35480804-467305-9, mobilného telefónu zn. SAMSUNG, IMEI:352745067324800 + sim karta Telekom č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XL + pamäťová micro sd karta 16 Gb.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky. 2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný, a to proti výroku a treste. Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

3. V odvolaní zo dňa 23.12.2020 obhajca obžalovaného uviedol, že odvolanie nateraz odôvodňuje s poukazom na svoje doterajšie písomné ako aj ústne vyjadrenia v tejto veci, ako aj vyjadrenia obhajcu. Trest nepovažuje za neprimerane prísny, vzhľadom k všetkým okolnostiam skutku, ako aj vzhľadom na osobné pomery obžalovaného. Jeho konanie navyše nemalo žiaden negatívny vplyv na spoločnosť a na nápravu obžalovaného postačí aj trest kratšieho trvania.

4. Obhajca obžalovaného Mgr. Miroslav Tokarčík odôvodnil odvolanie aj písomným podaním zo dňa 15.02.2021, v ktorom uviedol (skrátene):

5. Súd sa pri ukladaní trestu neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) TZ, teda, že som napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Od môjho zaistenia až do skončenia konania som bol súdu aj OČTK plne nápomocný. Celá vec bola najskôr realizovaná a vyšetrovaná len ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), TZ. Až po mojej výpovedi, bola vec prekvalifikovaná a stíhaná už ako obzvlášť závažný zločin. Do tohto času OČTK ani nedisponovali takým množstvom svedkov a informácií, aby tento skutok mohli stíhať ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) TZ. Týmto som výrazným spôsobom uľahčil, ale najmä skrátil vyšetrovanie tejto veci. Okrem tohto som si tým aj pohoršil.

6. Okrem toho v konaní pred súdom som spravil vyhlásenie o svojej vine, a tým súdu výrazným spôsobom uľahčil dokazovanie a tiež skrátil konanie. Aj z praxe iných súdov je zrejmé, že takýto postoj obžalovaného na HP je dôvodom na uplatnenie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) TZ. Ak keď samotný prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností má z pohľadu ukladania výšky trestu vplyv len na zníženie hornej hranice trestu odňatia slobody, mám za to, že z pohľadu ustanovenia § 34 ods. 4 TZ to má vplyv na ukladanie trestu v jeho súhrne a ovplyvňuje tiež vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 TZ.

7. Mám za to, že súd v tomto prípade mohol znížiť trest až na hranicu 6 rokov 8 mesiacov. Takýto postup mu umožňuje samotný TZ, ale odôvodňuje to aj môj postoj k spáchanej trestnej činnosti a okolnosti prípadu. Navyše z môjho pohľadu a vzhľadom na nepatrnú závažnosť trestnej činnosti, ktorej som sa mal dopustiť vzhľadom na dopad na spoločnosť, by uloženie trestu na hranicu 6 rokov 8 mesiacov bolo dostatočným trestom. Naopak mne by toto zníženie trestu výrazne pomohlo k skoršiemu návratu na slobodu a opätovnému zaradeniu do spoločnosti.

8. V tejto súvislosti chcem poukázať aj na samotnú prax Okresného súdu Trnava, ktorý v obdobných veciach, resp. takmer totožných ukladá tresty odňatia slobody, za súčasnej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 TZ, mimoriadne znížené až na hranicu 6 rokov a 8 mesiacov, nakoľko sa týmto v odôvodnených prípadoch odstraňuje neprimeraná prísnosť zákona. V tejto súvislosti poukazujem aj napr. na rozsudok OS TT, sp. zn. 9T/27/2020, ktorý je t.č. prejednávaný z dôvodu podania odvolania aj na KS v TT pod. sp. zn. 5To/2/2021.

9. Som názoru, že na moje zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia nie je dôvod, a to najmä ak súd sám aplikuje ustanovenie § 48 ods. 4 TZ. Samotný Trestný zákon v § 48 ods. 4 umožňuje súdu zaradiť páchatel'a aj do ústavu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa § 48 ods. 2 resp. ods. 3 TZ zaradený. Ustanovenie § 48 ods. 4 TZ dáva súdu možnosť rozhodnúť inak, ako mu určuje zákon v odseku 2 a 3 tohto stého ustanovenia. Ide o fakultatívne rozhodnutie súdu, ktoré upravuje dve rozličné situácie: a) prvá a druhá veta § 48 ods. 4 TZ sa týka možnosti súdu rozhodnúť spôsobom iným, ako je upravené v odseku 2 tohto ustanovenia, b) tretia veta § 48 ods. 4 TZ sa týka rozhodovania súdu podľa odseku 3 tohto ustanovenia. Ad a) toto fakultatívne rozhodnutie sa týka len zaraďovania páchatel'a do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia. Ak súd vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a nadobudne presvedčenie, že nápravu páchatel'a možno lepšie zaručiť v inom ústave na výkon trestu, môže teda rozhodnúť o zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia namiesto jeho zaradenia so ústavu so stredným stupňom

stráženia, a naopak. Ad b) Posledná veta týkajúca sa aj odseku 3 sa obmedzuje na páchatela, ktorému je uložený trest na doživotie alebo trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

10. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) TZ by som mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže som nebol nikdy vo výkone trestu odňatia slobody. Som toho názoru, že ak je súd aplikuje ustanovenie § 48 ods. 4 TZ mal by sa riadiť prioritne ustanovením ods. 2 toho istého ustanovenia, ak vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela by nebol dôvod na iné rozhodnutie. V tejto súvislosti mám za to, že závažnosť trestného činu nie je veľká a nemôže ho posudzovať len podľa dĺžky trestu odňatia slobody, ktorý za to ustanovuje TZ. Pre spoločnosť je závažnosť trestnej činnosti, ktorej som sa dopustil zanedbateľná a poškodzuje len mňa. Čo sa týka miery narušenia mojej osoby, tak k tomu sa súd nikde v rozsudku nevyjadril. Na základe tohto mám za to, že ak by mal zato, že miera môjho narušenia je dôvodom na zaradenie do ústavu s prísnejším stupňom stráženia, bol by to v rozsudku uviedol.

11. K narušeniu mojej osoby uvádzam, že som nebol v minulosti trestaný, resp. len raz ako „puberták“ a hľadá sa na mňa akoby som nebol nikdy trestaný. Išlo o mladícku nerozvážnosť a hlúposť. Skutok som dávno oľutoval a nikdy som sa už žiadnej podobnej ani inej trestnej činnosti nedopustil. Nepáchal som ani priestupky a žil som usporiadaným životom v podstate až do môjho zadržania. Nie som agresívny, ani neprispôsobivý, s každým dobré vychádzam. Mám stabilné rodinné zázemie, trvalú adresu bydliska, na ktorom aj reálne bývam a zotrvávam. Narušenie mojej osoby nevyplývalo ani zo znaleckého dokazovania.

12. Na podklade uvedeného mám za to, že trest odňatia slobody 7 rokov je z môjho pohľadu neprimerane prísny a vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu nie je ani účelný či nevyhnutný. Navyše ma neprimerane poškodzuje a sťažuje opätovné zaradenie do spoločnosti.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadam odvolací súd, aby po preskúmaní rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) alebo e) Trestného poriadku a podľa ustanovenia § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alebo ak podľa vlastného rozhodnutia odvolacieho súdu možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu doplneného dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom, aby podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám tak, že mi uloží trest na spodnej hranici trestnej sadzby za uvedený trestný čin podľa § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 TZ a zaradí na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

14. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

15. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o treste a spôsobe jeho výkonu, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

16. Prvostupňový súd napadnuté výroky odôvodnil vo svojom rozsudku tak, že pri prevahe poľahčujúcich okolností a úprave trestnej sadzby stanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., mohol súd obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov - 13 rokov a 4 mesiace.

17. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré súd prijal. S poukazom na túto skutočnosť a závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného pod č. 44 a publikovaného v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 dospel súd k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. ako i požiadavka individuálnej a generálnej prevencie trestu, môžu byť dosiahnuté i znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby analogickým aplikovaním ustanovení o dohode o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. Vychádzajúc pritom zo zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák., tiež požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na ktorého výkon ho v zmysle oprávnenia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, kde účel trestu bude s poukazom na jeho mladý vek a nie príliš vysoké kriminálne narušenie dosiahnutý lepšie, ako v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia vecí, keďže mobilné telefóny používal na páchanie trestnej činnosti. Ako páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu mu súd uložil aj ochranný dohľad na 2 roky, čo v rámci postpenitenciárneho dohľadu štátu nad obžalovaným po výkone trestu považuje za dostatočne dlhú dobu. Súd obžalovanému neuložil trest prepadnutia finančnej hotovosti ako to navrhoval prokurátor, pretože zo žiadneho dôkazu nebolo možné usúdiť, že finančná hotovosť by bola použitá, určená, alebo získaná trestnou činnosťou.

18. Odvolací súd považuje výmeru uloženého trestu odňatia slobody, mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby, za primeranú a zákonnú.

19. Nie je možné súhlasiť s argumentáciou obžalovaného, že výška uloženého trestu je neprimerane vysoká a že je namieste uložiť obžalovanému trest odňatia slobody ešte v nižšej výmere. Podľa názoru odvolacieho súdu je výmera trestu odňatia slobody primeraná vo vzťahu k závažnosti trestnej činnosti, z ktorej bol obžalovaný uznaný za vinného. Obžalovaný sa dopustil spáchania obzvlášť závažného zločinu, pri ktorom naplnil dva kvalifikačné znaky prísnejšej skutkovej podstaty a to tie, že čin páchal po dlhší čas a na viacerých osobách. Páchanie trestnej činnosti, ktoré spočíva v neoprávnenom zadovážení a prechovávaní omamnej a psychotropnej látky, ktorú následne páchatel' predáva ďalším osobám, považuje odvolací súd za mimoriadne nebezpečné, ktoré má závažné celospoločenské následky. Zníženie výmery trestu odňatia slobody o 3 roky pod dolnú hranicu trestnej sadzby, je z tohto pohľadu trest výrazne priaznivý pre obžalovaného.

20. Nie je možné súhlasiť s názorom, že pri vyhlásení obžalovaného o vine, je potrebné tomuto priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Tento názor je aj v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá je citovaná v odseku 17 tohto uznesenia.

21. Pokiaľ ide o rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, toto považuje odvolací súd rovnako za správne a zákonné. Na rozdiel od názoru obžalovaného, považuje odvolací súd za primerané závažnosti trestnej činnosti, aby výkon trestu absolvoval v ústave so stredným stupňom stráženia a nie je v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Zákon o výkone trestu odňatia slobody dáva obžalovanému možnosť, v prípade splnenia zákonných podmienok, požiadať o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením do ústavu s miernejším stupňom stráženia. V čase vydania tohto rozhodnutia odvolacím súdom, však nie sú splnené podmienky na zaradenie obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, preto odvolací súd vyhodnotil aj túto časť odvolania obžalovaného ako nedôvodnú.

22. Odvolací súd sa nestotožňuje s postojom obžalovaného, že jeho vyhlásenie o vine vo vzťahu k spáchaniu obzvlášť závažného zločinu, má mať za následok uloženie trestu v minimálnej výmere, so zaradením do ústavu na výkon trestu s najnižším stupňom stráženia. Takýto následok vyhlásenie o vine vo všeobecnosti nemá. Pri rozhodovaní o výške zníženého trestu, respektíve o spôsobe jeho výkonu, je potrebné vždy zvažovať konkrétne okolnosti prípadu, pohnútku páchatel'a ako aj jeho osobné pomery. V tomto prípade ide o páchatel'a obzvlášť závažnej trestnej činnosti, ktorý trestnú činnosť páchal systematicky a za účelom získania nelegálneho finančného prospechu. Tieto skutočnosti mali v tomto prípade vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu v tom smere, že uloženie trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého o 3 roky pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a zaradenie na výkon trestu nie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, ale so stredným stupňom stráženia, považoval za primeranú protihodnotu k vyhláseniu obžalovaného o vine. Jeho vyhlásenie o vine totiž nijako neznižuje nebezpečnosť jeho protiprávneho správania, avšak vytvára predpoklad, že práve pre takýto jeho postoj k trestnej činnosti, je možné dosiahnuť účel trestu aj prostredníctvom trestu kratšieho trvania, ktorý bude vykonávaný v ústave s nižším stupňom stráženia, než by tomu bolo v prípade, že by vyhlásenie o vine neurobil.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti posúdil odvolací súd odvolanie obžalovaného v celom rozsahu ako nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.